

den her omtalte By til en egentlig Kjøbstad, hvorimod jeg vilde være meget tilbøielig til at stemme for et Lovforslag, som gik ud paa at inddrage en Deel af Nørresundby under Aalborg Commune, saaledes at den gjordes til en integrerende Deel af denne Kjøbstad. Jeg troer, at det vilde være den Maade, hvorved man vilde vise den rette Afgøelse for Aalborg Byes Vel og paa den anden Side ogsaa tage alt det nødvendige Hensyn til vedkommende Landboeres Interesse. Efter at have fremført disse Bemærkninger skal jeg, ligesom jeg udtalte i Begyndelsen, slutte med at henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke maatte finde sig foranledigede til at tage Forslaget tilbage og søge paa en anden Maade at fremme denne Sag; thi den vil dog ikke fremmes ved at blive behandlet een eller to Gange her i Folkethinget.

Alberti: Da der kun er Spørgsmaal om Lovforslagets Fremme, saa troer jeg ikke, at der nu er Anledning til videre at undersøge Realiteten af Sagen; heller ikke troer jeg, at der paa dette Trin af Sagen er Grund til at gjøre Udsættelse ved det foreliggende Lovforslag. Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslaget skal nyde Fremme, maa jo dog for en stor Deel afhænge af, om det kan forudsættes, at der er Trang til en Kjøbstad paa det Sted, hvor Nørresundby ligger. De Herrer Medlemmer af Thinget, som have den Mening, og til dem hører jeg, ville visnok stemme for Lovforslagets Fremme, uden Hensyn til, om Lovforslaget har Ufuldkommenheder, og om der mangler Noget deri. Andre Spørgsmaal, end om der er Trang til en saadan Kjøbstad, troer jeg ikke, der for Diebliffet er at tage Hensyn til, og derfor mener jeg, at Thinget bør fremme Sagen.

Safs: Ja jeg er rigtignok ogsaa af den Mening, at de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl) fremførte imod Lovforslaget eller for at bevæge mig og de andre Forslagsstillere til at tage det tilbage, nærmest henhøre til 1ste Behandling af Lovforslaget, men ikke til det Punct, hvorpaa Sagen nu staaer. Da der imidlertid er anført Forskjelligt imod Lovforslaget, saa skal jeg dog, saavidt det kan være passende, for Diebliffet kortelig besvare de gjorte Indvendinger. Med

Hensyn til Trangen til en Kjøbstad paa den Kant af Landet, da er det ikke første Gang, at man har søgt den; men det har man allerede gjort længe før 1828. Dvsket om en Kjøbstad der er stadigt gentaget i offentlige Skrifter, og der er indkommet Begjæring derom til Vedkommende, baade Amtmand og Amtsråd og Toldkammer og Rentekammer, eller hvad disse Collegier have heddet i Fortiden, og der er ogsaa for et Aar siden indkommet Begjæring derom til vedkommende Ministerium, underskrevet af alle Sogneforstanderskaber i det nordlige Jylland, med Bøn om, at det idetmindste maatte blive tilladt flere Handlende at bosætte sig der. Det synes at være en stor Urimelighed, og har i mange Tider forekommet mig saaledes, at der kun er en eneste Handlende i Nørresundby, som har havt Monopol. Enken, som lever endnu, og lever her i Byen, og har dette Monopol, skal efter Rhygte faae en Afgift af 4,000 Rbd. om Aaret af sin Søn, som bestrider Handelen. Han lever der med Familie, og Enken faaer, som sagt, 4000 Rbd. om Aaret. Disse Indtægter maae alle Handlende der paa Eggen norden for Limfjorden nu betale, og faae altsaa saameget mindre for deres Producter, naar de ere forhindrede fra at komme over Fjorden til Aalborg; dette, synes mig, ligger saa klart for Dagen, at det er unødvendigt at godtgjøre det videre. Smidlertid kunde der jo — det indrømmer jeg fuldkomment den ærede Taler — være stort Spørgsmaal om, hvorvidt Nørresundby i det Hele taget skulde have Kjøbstadsret; og om det ikke var bedre, at der blot stete nogle forberedende Skridt dertil; men jeg troer ikke, at dette kan fremmes uden igjennem et Lovforslag, og de andre Ting med Hensyn til Fattigvæsenet og de Byrder i det Hele taget, som henhøre til Kjøbstæderne, formener jeg, er Noget, som bedst realiseres ad den administrative Vej. Jeg mener derfor, at alle disse Puncter slet ikke behøve at omtales i noget Lovforslag; thi de ville komme efterhaanden; saaledes er det jo stæet i de Kjøbstæder, som i den senere Tid have faaet Kjøbstadsret. De Udtryk, jeg i Lovforslaget har brugt, ere, som jeg strax gjorde opmærksom paa, de samme, hvormed Fladstrand i sin Tid blev tillagt Kjøbstadsret, og deri